

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Regula Primitiva Fratrum Beatæ Mariæ V. De Monte Carmeli, Ab Alberto Hierosolymitano Patriarchâ eis tradita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

Regula Ord. Carm. ab Alberto Pat. Hierof. tradita 445
REGULA PRIMITIVA FRATRUM
BEATÆ Mariæ V. DE MONTE
CARMELI, AB ALBERTO Hierofoly-
mitano Patriarchâ eis tradita.

§. I.

ALBERTVS DEI gratiâ Hierofolymitanæ Ecclesiæ vocatus Patriarcha, dilectis in Christo filijs Brocardo, & ceteris Eremitis, qui sub eius obedientia iuxta fontem ELIÆ, in monte Carmeli morantur, salutem in Domino, & sancti Spiritus benedictionem, Multifariè, multisque modis S. Patres instituerunt, qualiter quisque in quocumque Ordine fuerit, vel quemcunque modum Religiosæ vitæ elegerit, in obsequio JESV Christi vivere debeat, & eidem fideliter de corde puro, & bona conscientia deservire. Verùm quia requiritis à nobis, ut juxta propositum vestrum tradamus vobis vitæ formulam, quam tenere in posterum debeatis;

I. Illud in primis statuimus, ut unum ex vobis habeatis Priorem, qui ex unanimi omnium assensu, vel majoris & sanioris partis, ad hoc officium eligatur, cui obedientiam promittat quilibet aliorum, & promissam studeat operis veritate servare.

II. Præterea juxta situm loci, quem inhabitare proposueritis, singuli vestrum singulas habeant cellulas separatas, sicut per dispositionem Prioris ipsius, & de assensu aliorum Fratrum, vel sanioris partis, eadem cellulae cuique fuerint assignatae.

III. Nec liceat alicui Fratrum, nisi de licentiâ Prioris, qui pro tempore fuerit, deputatum sibi locum mutare, vel cum alio permutare.

IV. Cellula Prioris sit juxta introitum loci, ut venientibus ad eundem locum primus occurrat, & de arbitrio & dispositione ipsius postmodum que agenda sunt cuncta procedant.

V. Maneant singuli in cellulis suis, vel juxta eas, die ac nocte in lege Domini meditantes, & in orationibus vigilantes, nisi alijs iustus occasionibus occupentur.

VI. Hicquid litteras noverunt, & legere Psalmos, per singulas horas eos dicant, qui ex institutione sanctorum Patrum, & Ecclesiæ approbata consuetudine ad horas singulas sunt deputati. Qui vero litteras non noverunt, viginti quinque vicibus dicant Pater noster, in Nocturnis vigilijs, exceptis Dominicis & solemnibus diebus, in quorum vigilijs prædictum numerum statuimus duplicari, ut dicatur Pater noster vicibus quinquaginta. Septies autem eadem dicatur oratio in laudibus matutinis; in alijs quoque horis septies similiter eadem sigillatim dicatur oratio, præter officia vespertina, in quibus ipsam quindecies dicere debeat.

VII. Nullus Fratrum dicat sibi aliquid esse proprium sed sint vobis omnia communia. Et ex his que vobis Dominus dederit, distribuatur unicuique per manum Prioris, id est per hominem ab eo ad idem officium deputatum, prout unicuique opus fuerit, in spectu et artibus, & necessitatibus singulorum; ita tamen, ut sicut præmissum est, in deputatis cellulis singuli maneant, & ex his que sibi distributa fuerint singulariter vivant.

VIII. Oratorium, prout commodius fieri poterit, construatur in medio cellularum; ubi mande per singulos dies ad audienda missarum solèntia convenire debeatis, ubi hoc comode fieri poterit.

IX. Dominicus quoque diebus vel alijs, ubi opus fuerit, de custodia Ordinis tractetur, ubi etiam excessus & culpa fratrum, siqui de aliquo deprehensi fuerint, charitate media corrigantur.

X. Iejuniam singulis diebus, exceptis Dominicis obsetvetis, à festo exaltationis S. Crucis, usque ad diem Dominice Resurrectionis, nisi infirmitas vel debilitas corporis, aut alia iusta causa ieiunium solvi suadeat; quia necessitas non habet legem.

XI. Ab esu carnum semper abstineatis, nisi pro infirmitate, aut nimia debilitate remedio sint sumende.

Quia verò militia est vita hominis, & omnes, qui pie volunt vivere in Christo, persecutionem patiuntur, adversarius quoque vester Diabolus, tanquam leo rugiens, circuit, querens quem devoret, omni sollicitudine studeat indui armaturâ DEI, ut possit stare adversus insidias inimici. Accingendi sunt lumbi vestri cingulo Castitatis. Mansendum est pectus cogitationibus sanctis; scriptum est enim: Cogitatio sancta servabit te. Induenda est lorica iustitiæ, ut Dominum DEVM vestrum ex toto corde, & tota anima, & ex tota virtute diligatis, & proximum vestrum tanquam vosmetipsos. Sumendum est in omnibus scutum fidei, in quo positis etiam tela nequissimi ignea extinguere. Sine fide enim impossibile est placere DEO; & hac est victoria que vincit mundum, fides nostra. Galea quoque salutis imponenda est capiti, ut de solo Salvatore speretis salutem, qui salvum facit populum suum à peccatis eorum. Gladius autem spiritus, quod est verbum DEI, abundanter habet in ore & in cordibus vestris. Et quaecunque vobis agenda sunt, in verbo Domini fiant.

Facendum est vobis aliquid operis, ut semper vos Diabolus inveniat occupatos, ne ex otiositate vestra aliquem intrandi aditum ad animas vestras valeat invenire. Habetis in hoc beati Pauli magisterium pariter & exemplum, in cuius ore Christus loquebatur, qui positus est, & datus à DEO prædicator & doctor gentium in fide & veritate, quem si secuti fueritis, ibi à Jesu Oper. Tom. I.

Regulæ prologus

De Prioris obedientia ei præstanda.

De cellis Fratrum

De cella, & gubernio Prioris. De mansione in cellis. De Horis Canonis.

De non habendo quid proprium.

De Quarto, & cultu divino. De Capitulo & correctione Fratrum.

De Ieiunio. De abstinentia à Carnibus

De armis spiritualibus

De Otiositate

us, non poteritis aberrare. In labore (inquit) & fatigatione sumus inter vos, nocte ac die operantes, ne quem vestrum gravaverimus: non quasi nos non habeamus potestatem; sed, ut nosmet ipsos formam daremus vobis ad imitandum nos. Nam cum essemus apud vos, hac denuntiabamus vobis, quoniam si quis non vult operari, non manducet. Audivimus enim inter vos quosdam ambulantes in quiete, nihil operantes. His autem, qui ejusmodi sunt, denuntiamus, & obsecramus in Domino IESU Christo, ut cum silentio operantes suum panem manducent. Hac via sancta & bona: ambulate in ea.

Commendat autem Apostolus silentium, cum in eo precipit operandum: & quemadmodum Prophetas testatur, Cultus iustitia silentium est: & rursum: in silentio & spe erit fortitudo vestra. Ideoque statuimus, ut ab hora vespertina usque ad horam tertiam sequenti diei silentium teneatis, nisi forte necessitas, vel causa rationalis, aut licentia Prioris silentium interrumpat. Alio vero tempore licet silentij non habeatur observatio tanta, diligentius tamen à multiloquio caveatur: quoniam sicut scriptum est, & non minus expertentia docet, in multiloquio peccatum non decrit. Et qui inconsideratus est ad loquendum, sentiet mala. Item,

De silentio & quomodo servandum.

Exhortatio Prioris ad humilitatem.

Exhortatio Fratrum ut Priorum honorent.

Regulae Epilogus commendatur dictionem.

Cur haec Regula prima dicatur, seu primitiva.

Nulla est tam sancta institutio, quae non egeat aliquando mutatione aut correctione; quod scriptura Sac. & sanctae Ecclesiae confirmatur exemplis

qui multis utitur verbis, ledit animam suam. Et Dominus in Evangelio: De omni verbo otioso, quod loquuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die iudicij. Faciat ergo unusquisque stateram verbis suis, & franos rectos ori suo, ne forte labatur, & cadat in lingua sua, & insanabilis sit casus ejus ad mortem. Custodiens cum Propheta vias suas, ut non delinquat in lingua sua. Et silentium in quo cultus iustitiae est, diligenter & caute studeat observare.

Tu autem Brocard, & quicumque post te institutus fuerit Prior, illud semper habeatis in mente, & servetis in opere, quod Dominus ait in Evangelio: Quicumque voluerit inter vos major esse frater, erit vester minister: & quicumque voluerit inter vos primus esse, erit vester servus.

Vos quoque ceteri fratres Priorem vestrum humiliter honorate, Christum potius cogitantes, quam ipsum, qui posuit illum super caput vestra. Et ecclesiarum praepositis ait: Qui vos audit, me audit; & qui vos spernit, me spernit, ut non veniat in iudicium de contemptu, sed de obedientia mereamini vitam aeternam mercedem.

Hac breviter scripsimus vobis conversationis vestrae formulam statuentes, secundam quam vivere debeatis. Si quis autem supererogaverit, ipse Dominus cum redierit, reddet ei. Utatur tamen in omnibus discretione, quae virtutum est moderatrix.

Haec Regula prima à nobis dicitur: quia etiam alias fuisse Regulas ante hanc non dubitamus, tamen haec merito prima sive primitiva dicitur, quia aliae, vel scriptae olim non erant, sed tantum illis, ut traditionibus Majores nostri utebantur; vel si scriptae, per modum tamen exhortationis, aut instructionis cujusdam ferebantur: ita enim Regula à Joanne Patriarcha Hierosolymitano conscripta, per modum cujusdam ideae, sive exemplaris apparer. Sed quia teste Divo Hieronymo, nulla est tam sancta, tam justa, & diu provisiva institutio, quae in futurum plures non patiatur defectus, & aliquando correctione non indigeat: ideo non mirum alicui videri debet, si, quod prius mature ab Alberto statutum fuit, postea ex leniorum consilio, ac experientia, id esse nocivum, testante, fuerit in aliquo immutatum. Nam & Ecclesia Sancta, cui divinum Spiritus sancti lumen adesse semper fate-mur, plerumque (ut habetur in Cap. non debet de consanguinitate & affinitate) nonnulla rationabiliter praecipit, quae iudicium subditorum utilitate, postmodum consultius & rationabilius in melius commutat.

Imò & ipsi DEUM id fecisse 4. Regum 18. Cap. narrat historia, & referunt 3. distinctione Cap. Quia sancta Romana. §. verum: ubi exemplum Ezechiae Regis adducitur, qui dissipavit excelsa, & contrivit statuas, & succidit lucos, confregitque serpentem aeneum, quem Moyses filius DEI construxerat. Ideo autem destruxit ille, quod jubente DEO fecerat ille, qui populus iam serpente aeneo, eum colendo, & venerando, abuti coeperat. Sic multa à Praedecessoribus & Majoribus instituta, quae illorum tempore optima, & proficua dignoscebantur, postea vero injuria temporum, sive alijs circumstantijs denovo renascentibus, aut in superstitionem, aut in multorum perniciem vertuntur, suntque Communitati nociva, quae antea salubriter tenebantur.

Haec attendentes regulae Alberti observatores, cum in illa quadam statuta gravia, quadam dubia conspicerent, illam mitigari, ac declarari oportere, pro majori Ordinis bono decreverunt. Quare duos Partes Reginaldum, & Petrum anno Domini 1248, ad sedem Apostolicam, hujusmodi mitigationem, ac declarationem postulaturos miserunt. INNOCENTIUS igitur Quartus, tunc magnus Ecclesiae Pastor, Patrum supplicationibus annuens, hanc mitigationem, ac declarationem Hugoni Cardinali Sanctae Sabinae, & Guilielmo Anteradensi Episcopo, vice ipsius, faciendam commisit, qui praedictam Regulam Alberti correctam, & mitigationem, & Fratibus Carmelitis hoc tenore conscripsit, seu vanda tradiderunt.

REGULA ALBERTI PRIMITIVA FRATRUM BEATAE MARIAE VIRGINIS DE MONTE CARMELO,

prout ab Innocentio IV. fuit declarata.

§. II.

INNOCENTIUS Episcopus, servus servorum DEI, dilectis filiis, Priori & Fratibus eremitis B. MARIAE de monte Carmeli salutem & Apostolicam benedictionem. Quae honorem Conditoris omnium, & profectum continent animarum, roboris praesidio sunt fulcienda perpetui; sed illa praecipue, super quibus Apostolicæ sedis autoritas salubris providentiae studium noscitur habuisse. Cum itaque nos ad ve-

litia